

Gyzyl alma / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 23 январа, 2025

Gyzyl alma / hekaýa GYZYL ALMA

Güýz kuýaşy şöhle saçýardy. Şerip baba eda bilen hasasyna daýanyp, ýoluň çetindäki oturgyja göwresini goýdam welin, onuň arkasyndan kimdir biri geçip gitdi. Baba gaňrylyp, ýolagça – ilerdäki бага howlukmaç barýan gyzjagaza äňetdi.

– Boş haňlap ýatan bag ahyry... Ondan näme gözleýärkä? – diýip, içinden pikir öwürdi.

Babanyň bilesigelijiligi üstün çykdy. Ol gyzjagaz bilen sözleşmek isläp, бага tarap yöneldi.

Gyzjagaz edil batbörek uçurýan deý, nazaryny asmandan aýranokdy. Ýöne batbörekçi ýaly şatlananokdy. Şerip baba onuň çynlakaý keşbinden bir aladasynyň bardygyny syzdy. Oňa ýakynlaşdy.

– Näme gözleýärsiň, köşejiğim?

Gyzjagaz gaşlaryny çytyp düşündirdi:

– Alma bar eken. Honha, depede... Uly adamyň eli ýetäýjek ekeni.

Şerip baba bolsa: «Täsin gyzjagaz ekeni. Häzirki balalar şeýle hikmetli. A biz? Murtumyz tabaýança ululardan çekinip ýörerdik» diýip, içini hümetledi-de, gyzjagaza ýüzlendi:

– Hany alma? Nirede?

«Uly adam» elini kölegeledip, agajyň çür depesinden alma gözledi. Emma hernäçe jan etse-de, sary-gyzgyt reňkdäki ýapraklardan başga närsä gözi ilmedi.

– Hol depesine garaň. Ujy gaňrylan şaha...

Baba gyzjagazyň aýdan ýerine seretdi. Hakykatdan-da, täk alma misli özünü güjeňleýän ýaly, şahadan asyl-asyt bolup durdy. Ýöne oňa «uly adamyň» el-ä däl, hasasyny uzatsa hem ýetip bilmejegi anykdy. Öňküsi ýaly bilinde kuwwaty, bileginde güýji bolsady, agaçlaryň üstünde tans edip, ýapraklarynda saz

çalardy! Eh, garrylyk...

Baba uzynrak taýak gözläp, töweregine göz aýlady. Nazary gyzzagazyň monjuk deý gap-gara gözleri bilen kaklyşyp, bütin süňňüne jümşüldi aralaşdy. Ol gara gözlerden umyt uçgunlary syçraýardy. Şerip baba haýal ädimläp, çeträge sowuldy. Soňra-da edil çilik oýnaýan çagalar ýaly elindäki hasasyny başyndan aýlap, gyzył alma tarap zyňdy. Degmedi. Ýene zyňdy. Ýene degmedi. Ýene...

Gyzzagaz bolsa babanyň hereketlerine kikir-kikir gülýärdi.

Ynha-da, ahyrsoňy alma ýere gaçdy. Gyzzagaz taýçanak deýin böküp bardy-da, almany eline aldy. Kynlyk bilen ýeten «awyny» sypalady. Babanyň nazary bolsa, henizem ýokardady. Agajyň çür başynda onuň hasasy ilteşip galypdy. Agaç, göýä, baba bilen alyş-çalyş eden ýalydy: alma ýere gaçdy, ony gaçyran hasa ýokarda galdy.

Gyzzagaz uludan demini alyp, baba naýynjar bakdy.

– Baba jan, indi näme ederis?

– Zyýany ýok, köşejiğim! – Şerip baba hasasyndan gözünü aýyrman durşuna dillendi. – Hasa tapdyрмаýan zat däl...

Ol ellerini arkasynda gowşuryp, biraz özüni dürsedi, ýuwaşlyk bilenem hälki oturgyja tarap ýöneldi. Gyzzagaz babanyň yzyna düşüp barşyna, onuň donunyň ýeňinden çekdi.

– Maňa söýenäýiň, baba jan!

Şerip baba ýylgyrды.

– Minnetdar, köşejiğim! Babaň bilinde entegem kuwwat bar!..

Ýusup LATIF,

özbek ýazyjysy.

Özbek dilinden terjime eden Atamyrat ÝAZWELIÝEW. Hekaýalar